

18/06/2026

Ο Πατριάρχης Μόσχας για την ανάγκη στήριξης των στρατιωτών που επιστρέφουν από τον πόλεμο

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Μόσχας](#)

Στην ανάγκη ενίσχυσης της ποιμαντικής μέριμνας προς τους στρατιωτικούς που επιστρέφουν από τις πολεμικές επιχειρήσεις, καθώς και προς τις οικογένειές τους, αναφέρθηκε ο [Πατριάρχης Μόσχας και πασών των Ρωσιών κ.κ. Κύριλλος](#), κατά την έναρξη των εργασιών του Ανώτατου Εκκλησιαστικού Συμβουλίου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Ρωσίας, την Τρίτη 16 Ιουνίου 2026.

Ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ρωσίας υπογράμμισε ότι η μέριμνα της Εκκλησίας αφορά όσους «με όπλο στα χέρια υπερασπίστηκαν την Πατρίδα και στη συνέχεια επέστρεψαν στην ειρηνική ζωή», τονίζοντας πως, πέρα από την ιατρική φροντίδα, είναι αναγκαία και η πνευματική συνοδεία των ανθρώπων αυτών, όταν οι ίδιοι το επιθυμούν.

Όπως επεσήμανε, το ψυχικό βάρος των πολεμικών εμπειριών συχνά συνοδεύεται από βαθιά τραύματα. «Το πολεμικό στρες, ο εσωτερικός πόνος, η πικρία από την απώλεια συντρόφων οδηγούν πολλές φορές σε έλλειψη κατανόησης από συγγενείς, οικείους, ακόμη και από ένα μέρος της κοινωνίας μας», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Στο πλαίσιο αυτό, τόνισε ότι καθήκον της Εκκλησίας είναι να συμβάλει στη δημιουργία ενός περιβάλλοντος αποδοχής και στήριξης, ώστε οι βετεράνοι να μην νιώθουν ξένοι μετά την επιστροφή τους από το μέτωπο και να μπορέσουν να επουλώσουν τα ψυχικά τραύματα που άφησαν οι δοκιμασίες του πολέμου.

Ιδιαίτερη αναφορά έκανε στον ρόλο του εφημερίου, σημειώνοντας ότι ο ιερέας οφείλει να ακούει τόσο τους ίδιους τους ανθρώπους που βίωσαν τις πολεμικές εμπειρίες όσο και τις οικογένειές τους. «Πρέπει να μπορεί να πει τον σωστό και αναγκαίο λόγο και να στηρίζει τους πολεμιστές και με άλλους τρόπους, όταν τα λόγια δεν επαρκούν», υπογράμμισε.

Παράλληλα, ο Πατριάρχης κ.κ. Κύριλλος διευκρίνισε ότι ο κληρικός δεν μπορεί να υποκαταστήσει τον ιατρό ή τον ψυχολόγο, αλλά οφείλει να συνεργάζεται με αυτούς. Μάλιστα, επισήμανε ότι απαιτείται η ανάπτυξη ενός ολοκληρωμένου συστήματος υποστήριξης, στο οποίο η πνευματική βοήθεια θα συνδυάζεται με τη συνεργασία κοινωνικών υπηρεσιών και άλλων αρμόδιων φορέων.

«Πρέπει να υπάρχει ξεχωριστή προσέγγιση για κάθε άνθρωπο· ο φεομαλισμός είναι απαράδεκτος», δήλωσε, προσθέτοντας ότι δεν μπορούν να εφαρμοστούν τυποποιημένες μέθοδοι σε ανθρώπους που έχουν περάσει τόσο δύσκολες δοκιμασίες, καθώς «κάθε άνθρωπος είναι μια μοναδική προσωπικότητα και έχει τη δική του εμπειρία».

Ο Προκαθήμενος της Εκκλησίας της Ρωσίας επέκτεινε την ποιμαντική ευθύνη και στις οικογένειες των στρατιωτών, αναφέροντας ότι «οι σύζυγοι και οι μητέρες που ζουν επί χρόνια μέσα στην αγωνία, καθώς και τα παιδιά που στερήθηκαν την πατρική παρουσία και τη ζεστασιά της, βρίσκονται επίσης στη ζώνη της ποιμαντικής μας ευθύνης». Τόνισε ακόμη τη σημασία της πρόληψης οικογενειακών συγκρούσεων και της αποτροπής διαλύσεων οικογενειών που δοκιμάστηκαν από τον πόλεμο.

Ο Πατριάρχης κ.κ. Κύριλλος σημείωσε ότι η Εκκλησία μπορεί να αποτελέσει έναν χώρο αποδοχής και θεραπείας για όσους επιστρέφουν από τις εμπόλεμες ζώνες. «Η Εκκλησία μπορεί να γίνει για τους επιστρέφοντες πολεμιστές ένας τόπος όπου γίνονται δεκτοί χωρίς διδακτισμούς, όπου ακούγεται ο πόνος τους και όπου, μέσα από την κοινωνία με τον Θεό, μπορούν να κατανοήσουν όσα βίωσαν και να θεραπεύσουν τις πληγές τους», ανέφερε.

Παράλληλα, πρότεινε την ενεργό συμμετοχή των βετεράνων στην ενοριακή ζωή, είτε μέσω εργασιών αποκατάστασης ναών είτε μέσω δράσεων νεολαίας και στρατιωτικο-πατριωτικών συλλόγων.

Κλείνοντας την τοποθέτησή του, ο Πατριάρχης Μόσχας υπογράμμισε ότι η μέριμνα για όσους επέστρεψαν από τον πόλεμο πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα της εκκλησιαστικής διακονίας. «Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να απομακρυνόμαστε από αυτούς τους ανθρώπους ή να θεωρούμε ότι η φροντίδα τους είναι αποκλειστικά υπόθεση των κοινωνικών υπηρεσιών», τόνισε, καλώντας κλήρο και λαό να αποκτήσουν την απαραίτητη εμπειρία και κατάρτιση, ώστε να προσφέρουν ουσιαστική πνευματική βοήθεια σε όσους φέρουν «σωματικά, πνευματικά και ψυχολογικά τραύματα» από τη σκληρή δοκιμασία του πολέμου.

«Θα ήθελα όλοι μας να συνειδητοποιήσουμε την προτεραιότητα της συνεργασίας με εκείνους που πέρασαν μέσα από τις φοβερές δοκιμασίες των πολεμικών επιχειρήσεων και οι οποίοι σήμερα έχουν ανάγκη από την ποιμαντική μας φροντίδα», κατέληξε ο Μακαριώτατος.

